

News portal domovine i dijasporne

Postoje dokazi da Hrvati nisu Slaveni, već jedini narod koji je svoje korijene sačuvao 6500 godina

INTERVJU: Mr. sc. KREŠIMIR GALIN

Hrvati nisu slavenski narod i njihova sačuvana povijest ne seže samo do šestog stoljeća nakon Krista, kako su nas desetljećima učili u školama. Postoje mnogi dokazi da prahrvati potječu s područja današnjeg Irana i Iraka, gdje su živjeli nekoliko tisuća godina prije Krista i odakle su migrirali sve do Indije i natrag, pa kasnije na područje Europe. Hrvati su, dakle, jedan od najstarijih svjetskih naroda koji baštini jednu od najstarijih sačuvanih svjetskih kultura, jer su kao gotovo niti jedan drugi narod svoju baštinu uspjeli sačuvati čak 6500 godina!

Do tih zadivljujućih činjenica tijekom dugogodišnjih arheoloških i etnoloških istraživanja došao je magistar etnomuzikologije mr.sc. Krešimir Galin, koji već dvadesetak godina izučava prapovijest Hrvata.

Budući da njegovim fascinantnim otkrićima malo koji medij pridaje pažnju, zamolili smo profesora Galina za intervju.

Možete li dokazima potkrijepiti svoje tvrdnje da Hrvati potječu s Bliskog istoka, te da nisu Slaveni?

– Naravno da mogu. Godinama se bavim arheologijom, korištenjem etnografskih i povijesnih podataka, etnogenetskim istraživanjima, a naročito živom kulturnom tradicijom Hrvata. Pritom mislim na običaje, glazbu, glazbala, nošnje. Uspio sam, dakle, povezati više znanstvenih disciplina, te pogotovo arheološkim nalazima dokazati kontinuitet migracija prahrvatskog entosa i kulturnih činjenica kroz period od 6500 godina. U te kulturne elemente o kojima govorim uključeni su i simboli hrvatskog nacionalnog identiteta. Kroz cijelo to razdoblje možemo, naime, pratiti nastanak i migraciju prvotne šahovnice, zatim uokvirene sumerske (iranske) i vučedolske šahovnice, pletera i obrednih simbola kao što su zvijezda i mjesec, a koje danas možemo naći na grbu Zagreba ili u kruni hrvatske zastave. Te simbole na području Irana, odnosno Mezopotamije (prostor današnje Sirije, Libanona, Iraka) možemo naći već 3000 godina prije Krista. Zvijezdu i mjesec, doduše, i danas koriste islamski narodi, ali s drugim značenjem. U hrvatskoj pretpovijesti to su bili simboli vedskih (iranskih) božanstava Mitre i Varune. Prahrvatski pandan tih vedskih božanstava su Suria i Anahita s područja jugoistočnog Irana, u kraljevstvu Harahvaiti.

Postoje li, osim šahovnice, pletera, mjeseca i zvijezde (u stvari sunca), drugi simboli ili predmeti iz tog doba koji su se sačuvali do danas?

– Postoje. Fantastično je da je hrvatska tradicijska kultura sačuvala i glazbala posvećena tim božanstvima koja se i danas sviraju popodne i večer uoči Jurjeva, kao i na samo Jurjevo. To su frule, odnosno svirala bez rupica poznata kao pišta ili slavić, a koja se sviraju za boga Mitru, odnosno boga Sunca. Školjka morskog puža također se i danas koristi kao sviralo, te se svira za Jurjevo u čast boga Varune, koji je tvorac i vladar svemira. Te simbole nalazimo na vazama uz istovremeni prikaz božice Sarasvati, odnosno Harahuaiti (dok govori profesor pokazuje fotografije tisuće godina starih vaza s jasno ucrtanim pleterima, mjesecom i zvijezdom).

Nisu li mjesec i zvijezda simboli i mnogih islamskih naroda?

– Jesu, ali pronađeni predmeti s tim simbolima na tom području datiraju iz preislamskog razdoblja. Muhamed se objavio tek u 6. stoljeću nakon Krista, a ovdje govorimo o simbolima od više tisuća godina prije Krista. Islamski simboli kasnije su se proširili upravo na području gdje su prije migrirali prahrvati pod imenom Kuravathi, odnosno Huriti. Oni su u to vrijeme imali vrlo naprednu vojnu tehnologiju koju su sačinjavala bojna kola, konjske zaprege, složeni (kompozitni) luk i strijelu, mač s težištem na donjem kraju oštrice... Ta napredna vojna tehnologija prahrvatima je omogućavala brojna osvajanja, odnosno česte migracije. Tako su selili od Kavkaza pa do Sumera na jug. Nakon biblijskog potopa koji se dogodio oko 2400 godina prije Krista ponovno su selili na područje sjevernog Irana te u Europu, dok je drugi migracijski val išao u Indiju i sjeverni i sjeverozapadni Irak. S područja Tigrisa potječu i preci Dalmatinaca, odnosno pleme Dailamites, koje je zajedno s Huritima (Hrvatima) migriralo.

Kada su prahrvati stigli u Europu?

– Migracije iz Irana i sjeverne Mezopotamije odvijale su se u vrijeme takozvane neolitske revolucije, kada je poljoprivredno stanovništvo došlo u Europu. Dogodilo se to oko 4500 godina prije Krista od kada datiraju najstarije kamene šahovnice iz kulture Danilo i pleteri iz hvarske kulture.

Po čemu s tolikom sigurnošću zaključujete da su pronađeni predmeti pripadali Hrvatima?

– Zato što se kao magistar etnomuzikologije, i kulturni antropolog, tj. etnolog, godinama bavim tim istraživanjima.

Sigurnost mi daje veliki broj kulturnih činjenica i arheoloških nalaza koji zajedno s pisanim povijesnim izvorima (zapisi klinastim pismom iz arhiva mezopotamskih gradova i vede, tj. sveti spisi Indijaca) iz istog vremena čine jednu cjelinu i pripadaju prahrvatskom etnosu s Kavkaza, Kurawatha, tj. Hurita, biblijskom narodu, Horitima. Tako veliki broj činjenica vezan za jedan narod, koji ih označava kao visoko razvijeno društvo s agrikulturom, ratničkom tehnologijom i državnim i društvenim uređenjem, religijom, liturgijom, visoko razvijenim simboličkim jezikom, dozvoljava nam da ga pratimo, tj. dokumentiramo njegove migracije od predpovijesti do danas. Tim više što su Hrvati jedini u svijetu sačuvali svoje kulturne i vjerske tradicije do danas, i još žive tu svoju antičko i brončanodobno kulturno naslijeđe u svome folkloru. Prahrvati su prenosili kroz vrijeme i prostor svoja dostignuća duhovne i materijalne kulture, ali jedino ih Hrvati danas u svijetu posjeduju u živim običajima, dakle zaokruženom, dovršenom kulturnom sustavu, dok drugi narodi čuvaju samo dijeliće, tj. pojedine kulturne elemente. Po tome je hrvatski narod, najkonzervativniji narod na svijetu, u najboljem smislu te riječi. Hrvati su sačuvali ono što je Europa izgubila, svoje korjene.

Zašto ste se počeli baviti istraživanjem etnogeneze Hrvata?

– Na opsežna interdisciplinarna znanstvena istraživanja tjerao me i osobni motiv koji je proizašao iz naše političke situacije u kojoj ni u samostalnoj Hrvatskoj, a pogotovo ranije, nije poželjno baviti se hrvatskom prapoviješću. To potvrđuje i činjenica da se od Domovinskog rata ni jedna hrvatska institucija, kao ni stručnjaci etnolozi, kulturni antropolozi, kao i pretpovjesničari, nisu pozabavili projektom istraživanja pretpovijesti i migracija prahrvata. Društvo za istraživanje etnogeneze Hrvata objavilo je, doduše, dva zbornika u suradnji s iranskim kulturnim centrom u Zagrebu, a pod patronatom prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana. Nažalost, u tim zbornicima zastupljen je vrlo mali broj stručnjaka specijalista. To je ipak značajna građa koja sadrži bibliografiju stranih autora koji su se bavili i temom podrijetla Hrvata, no primarno podrijetlom iz Irana. Hrvatska, zbog svega toga, treba znanstveni institut koji bi se interdisciplinarno i stručno bavio pretpoviješću i migracijama prahrvatskog etnosa s raznih aspekata. I najvažnije, trebalo bi živu tradicijsku kulturu brendirati kroz etnogenetska istraživanja u turističku ponudu hrvatske kulturne baštine, te omogućiti strancima da dožive pretpovijesne prahrvatske običaje, pjesme,

glazbala, plesove, obrede i tako dožive indoeuropske korijene suvremenih Europljana. Jer Hrvatska je jedina u Europi sačuvala skoro cjelovite vedske obrede iz vremena indoeuropskih početaka (i prije, jer se treba govoriti o sumerskim, hurito-iranskim-arijskim počecima, prije povratka tih naroda iz Indije ponovo u Iran, Mezopotamiju i konačno u Europu, kad te narode nazivamo Indoeuropljanima). Imamo ih u novogodišnjim obredima, u hrvatskim karnevalskim obredima i plesovima za koje hrvatski etnografi nemaju objašnjenje jer su zaslijepljeni političkim idejama o slavenskom porijeklu Hrvata koji su, po toj teoriji, došli na ove prostore u 6. stoljeću nakon Krista.

Jesu li Hrvati onda Slaveni, ili nisu?

– Genetska istraživanja i arhološki nalazi opovrgavaju teoriju o slavenskom podrijetlu Hrvata. Jer 4500 godina prije Krista došli smo na područje Hrvatske sa simbolom šahovnice i pletera, a kasnije i s drugim simbolima: suncem, mjesecom ili svastikom koja je bila iranski simbol Sunca koje se vrti. Takav ‘sunčev kotač’ (perzijski-„gardun mehr“) imamo u Boki Kotarskoj ugraviranog u liticu još u brončanom dobu. Imamo ga u keramici s Kosova i Makedonije. Ni genetski nismo Slaveni, jer imamo gen ‘EU 7’, a to nije slavenski gen. Kod Hrvata 48 posto stanovništva ima taj gen, Dalmatinci ga imaju preko 60 posto, a Bošnjaci preko 70 posto. Dr. Dragan Primorac tvrdi da je taj gen došao s Bliskog istoka. Iranci ga imaju, danas 50 posto. Taj gen u Europi je prisutan 25.000 godina prije Krista. Osim toga, dosadašnja teorija o dolasku Slavena u 6. i 7. stoljeću nije dokazana arheološkim nalazima, tj. prilivom novog genetskog materijala, premda je sigurno bilo migracija stanovništva koje je došlo iz Zakarpaća sa slavenskim jezikom. Bitno je reći da ta teorija govori o dolasku Slavena kao podanika Avara, što očito nije točno, jer avarski grobovi donose više nalaza dvojnih koštanih svirala koje znamo kao diple – i to dalmatinske i hercegovačke, koje danas ne sviraju ni Mađari, ni Srbi, ni Slovenci, već samo Hrvati. Također i arheološki nalazi praporaca u starohrvatskim grobovima od 7. do 12. stoljeća A.D., potvrđuju njihovu vezu s Huritima, tj. prahrvatima. Ta avarska kultura je imala puno bitnih elemenata prahrvata ili Kurawatha koji su na Kavkazu bili susjedi Avarima.

Kako onda govorimo slavenskim jezikom, ako nismo Slaveni?

– Prahrvati su prihvatili slavenski jezik jer su dugo živjeli iza Karpata, na području Ukrajine, gdje su se miješali sa Slavenima, odnosno sa slavenskim ženama. Prahrvati nisu u osvajanja vodili žene, već su ih uzimali tamo gdje su došli. Otud prihvaćanje slavenskog jezika. Zato i govorimo o materinjem, a ne očevom jeziku. Za dugog boravka u Zakarpaću prahrvati su postavili temelje ukrajinske državnosti. To tvrde ukrajinski znanstvenici. U Ukrajini i danas postoji mjesto Harvati, a postoji i čakavski i ikavski jezik, kao i višestruki arheološki nalazi proto šahovnice na keramici iz 2. i 7. stoljeća nakon Krista, ali i prije toga. Važno je, dakle, napomenuti da su se migracije odvijale u višestrukim valovima kroz više tisućljeća, što se može dokazati arheološkim nalazima i narodnim običajima koji pokazuju raznovremene kulturne elemente iz raznih migracijskih polazišta prahrvata. Jedno od značajnijih nalazišta Indoeuropljana, odnosno Hurito Iranaca, pronalazimo iz vremena kada su

Hurito Iranci, nakon velike bitke Bharatha (tj. Indijaca) između plemena Kaurava (tj. Kurawatha, odnosno kavkaskih prahrvata) i Pandava (iranaca) na 'Kuru kšetre', tj. kurskom, odnosno huritskom polju, 70 km zapadno od Delhia u Indiji, opisane u najvećem indijskom epu Mahabarata, migrirali natrag u sjeverni Iran i u sjevernu Mezopotamiju, gdje su osnovali državu, kraljevstvo Mitani, kasnije teritorijalno smanjenu državu Hanigalbat, koje je trajalo od 15. do 13. st. pr. Krista (na današnjem državnom teritoriju Sirije, Libanona, Izraela, i Iraka), donoseći sa sobom vedska božanstva. Ta migracija Hurito-Iranaca danas nazivanih Indoeuropljana, započela je oko 1900 godina prije Krista, a dvjesto godina kasnije, migriraju dalje prema Europi.

Ako postoje dokazi o neslavenskom porijeklu Hrvata, zašto se službena povijest ne mijenja?

– Problem suvremene hrvatske historiografije je to što još uvijek vladaju 'travestiti' odnosno presvučeni pripadnici bivše komunističke ideologije kojoj je pripadnost Hrvata Slavenima bilo argument za bratstvo i jedinstvo u Jugoslaviji (u 19. st. panslavizam je bio antigermanska ideologija, sredstvo borbe protiv germanizacije, tj. germanske dominacije). No, očito je da Srbi u Srbiji, danas niti povijesno ne sviraju diplo: niti istarske, niti dalmatinske, dok ih Srbi (kao nekad i „Martićevci“ u otcijepljenoj krajini) u Hrvatskoj sviraju, kao što i govore ijekavski. Oni su podrijetlom avarsko stanovništvo (toponim Obrovac, dolazi od etnonima Obri, što znači Avari) koje ima hrvatsku kulturu i običaje, ali su pod utjecajem Pravoslavne crkve srbizirani, te su prihvatili srpski etnos, jer im je obećano da će oni biti vladari. Profesor Stojan Dimitrijević, na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, također hrvatski Srbin, donio je i pokazivao mi zdjele s vučedolskom šahovnicom koja datira između 2500 i 2000 godina prije Krista. Tako mi je skrenuo pažnju na prahrvatsku uokvirenu šahovnicu, već u vrijeme studija etnologije, na čemu sam mu zahvalan. Na tom ispitu iz prehistorijske arheologije sam dobio odličnu ocjenu. Valja istaknuti da se vučedolska kultura prostirala od Trsta do Boke Kotorske, pa preko Mađarske, Slovenije i Austrije i Slovačke sve do Poljske (djelomično područja povijesne Bijele, tj. 'zapadne' Hrvatske) i obilovala je šahovnicama na keramici, ali i pleterima.

Kako je, uz toliko materijalnih dokaza o neslavenskom porijeklu Hrvata, moguće da je opstala službena verzija po kojoj su Hrvati 'južni Slaveni'?

– Činjenica je da arheolozi pod utjecajem antihrvatske ideologije nije bilo dozvoljeno da se prava istina objavljuje, javno govori i popularizira. Bitno je napomenuti da su nakon svih istraživanja na vučedolskom području nakon Drugog svjetskog rata arheolozi sve nalaze nosili u Beograd. Skrivali su vrijednu arheološku građu koja svjedoči o višetisućljetnom prisustvu Hrvata na ovom prostoru. Skrivali su i kipić, poznat kao kličevački idol iz žutobrdske kulture (1500-1000 g. pr. Krista), koji na odjeći ima šahovnicu i nosi kravatu (njezin praoblik, marame vezane oko vrata), a čiju fotografiju sam vam pokazao.

Hrvatska je povijest puna rupa i nedoumica. Zašto se to ni danas ne mijenja?

– To je zbog politike, odnosno ideologije koja hrvatski narod želi pokazati bez državno pravnog kontinuiteta, što nije točno. Hrvati su još od kralja Zvonimira imali svoj Sabor (imali su ga i u Iranu; to je bila sabha). Hrvate se, osim toga, ne želi prikazati kao ratnički narod i kao nasljednike najstarije sumerske kulture i uljudbe, jer se za te činjenice i arheološke dokaze, do danas, nije niti znalo, jer ih stručnjaci, arheolozi nisu objavili. Razlog tomu je činjenica da nisu komparativno promatrali tipične artefakte iz pretpovijesti, odnosno iz istog vremenskog razdoblja u Sumeru i Vučedolu, tj. Hrvatskoj. Hrvati su jedna od najstarijih poznatih populacija i kultura sa sumerskim elementima i s vučedolskom kulturom koju simbolizira šahovnica, pleteri. Nitko drugi na svijetu to nema, a mi imamo!

Je li istina da imate spreman tekst knjige o svemu ovome i da vam takvu knjigu nitko ne želi tiskati?

– Istina je. Knjiga bi se trebala zvati ‘Od Irana do Hrvatske i Indije i natrag – 6500 godina puta gena, simbola, običaja i glazbala’. U knjizi je dokazano sumersko podrijetlo vučedolske kulture a time i Zagoraca kao jedinstvenog sumerskog antropotipa (premda su Sumerani bili mješavina više naroda: Baska, Hurita tj. Kurawatha sa Kavkaza i Iranaca -Arijaca). Zagorci su pristigli u Europu u vremenu između 3.000 do 2.000 godina prije Krista, njihova tradicijska kultura je izuzetno značajna u proučavanju etnogeneze Hrvata. Njihovo sumersko i južno iransko podrijetlo potvrđuju proljetna glazbala od kore drveta (‘trobenta’ i ‘frula od kore kostajna’) koja su simbolizirala vedске bogove Mitru i Varunu u jurjevskom (vedskom, tj. ‘jayurvedskom’ obredu). To drevno sumersko podrijetlo Zagoraca dokazuju i pojedine obredne tradicijske pjesme.

Također se u knjizi dokazuje i kavkasko-sumersko podrijetlo Dalmatinaca (kapijski narod: Dailamites) prvotno sa područja oko izvora rijeke Tigris. Knjiga obiluje arheološkim dokazima o starosti i podrijetlu određenih kulturnih elemenata kao i o uzastopnim migracijama (običaja i glazbala), od otprilike 3000 godina. Ti dokazi su istovremeno svjetska znanstvena otkrića o podrijetlu i migracijama najranijih Indoeuroljana. Današnji Zagorci (sumeroidni antropotip) i Dalmatinci (kapijski narod neindoeuropskog jezika kao i Huriti) su prvi Indoeuroljani koji su naselili Europu i stvorili temelje europskim kulturama! Prva EU je bila prahrvatska! Zato, smatram da bi ta knjiga predstavljala jedinstvenu i pravovremenu promidžbu zagorske i dalmatinske i šire gledano hrvatske materijalne i nematerijalne kulturne baštine, kao i njeno globalno brendiranje.

Pomozimo profesoru Galinu tiskati knjigu

Profesor Galin zamolio nas je da objavimo njegovu molbu za financijsku potporu za tiskanje knjige ‘Od Irana do Hrvatske i Indije i natrag – 6500 godina puta gena, simbola, običaja i glazbala’. I najmanja financijska potpora bila bi, kaže, značajna, jer bi uvišestručena, omogućila izdavanje knjige u većem broju.

Ako se odlučite pružiti financijsku potporu, donaciju za tiskanje knjige uplatite na račun tvrtke profesorovog sina: ‘D – DESIGN’ – Domagoj Galin, Trsatske stube 20,

Rijeka. Domagoj Galin je ovlaštenu izdavač knjige i istovremeno radi grafičku pripremu materijala knjige za tisak kao i prijelom knjige za tisak.

‘D-DESIGN’ – Domagoj Galin – Trsatske stube 20, Rijeka (OIB: 30840837776)
Erste bank – 2402006-1140195381.

Kratka biografija mr. Krešimira Galina

Mr.sc. Krešimir Galin (rođen 17. veljače 1947.g. u Varaždinu) magistrirao je studij etnomuzikologije 1983. godine, na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a prije toga studij etnologije na Filozofskom Fakultetu, kao i studij muzikologije i crkvenih orgulja na Muzičkoj Akademiji u Zagrebu, tako da je stekao akademske naslove: magistar etnomuzikologije, profesor muzike, akademski muzičar i profesor etnologije (u međuvremenu je apsolvirao i studij prava u Zagrebu).

Kao znanstveni asistent radio je gotovo 20 godina u Institutu za etnologiju i folkloristiku u Zagrebu (tada Institut za narodnu umjetnost, Zavod za etnologiju i folkloristiku) gdje je provodio znanstvena etnomuzikološka i etnoorganoška istraživanja na terenu i objavio oko trideset znanstvenih radova u zborniku radova Instituta, Zborniku radova Udruženja folklorista a kasnije i u Grobničkom zborniku (u izdanju Čakavske katedre), kao i u drugim časopisima.

Dva puta, bio je izabran za predsjednika Hrvatskog društva folklorista. Kao voditelj seminara za svirače tradicijskih hrvatskih glazbala (podučavao sviranje istarskih sopela, šurli, duplica, miha, krčkih sopela, zagorskih dvojnica i drugih glazbala) više puta djelovao je na Ljetnim školama folklorista (Punat na otoku Krku, Korčula) u organizaciji Kulturno-prosvjetnog sabora Hrvatske i u Grožnjanu, centru Hrvatske glazbene mladeži u Istri.

Do sada je postavio u Hrvatskoj i inozemstvu (Italija, Austrija, Švicarska, Mađarska, Irska, Makedonija, Crna Gora) 54 izložbi ‘Hrvatska narodna glazbala’ (iz vlastite privatne zbirke od 200 glazbala) s pratećim glazbenim radionicama (poduka sviranja i izrade određenih glazbala) i održao isto toliko predavanja na otvorenjima istih uz glazbeni ‘performance’ (svirka na dvojnica / istarskim i zagorskim /, istarskim šurlama, istarskim solpelama, istarskom mihi i dalmatinskim diplama, svirka na svirali bez rupica za sviranje, zujalici, zvrku, kao i izvedbe nekoliko narodnih pjesama), te brojna predavanja u organizaciji drugih ustanova. O izložbi vidi website: www.hrvatska-narodna-glazbala.com. Više informacija o autoru i knjizi može se dobiti na websitu: www.d-design.hr

fotografija: hazud.hr

autor: D.K.